

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 К 030840 13 Квлз
Бања Лука, 8.4.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића, др Вељка Икановића, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д.Х., због кривичног дјела избјегавање давања издржавања из члана 210. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.Т. из П., против пресуде Основног суда у Приједору број: 77 0 К 030840 11 К 2 од 09.03.2012. године и пресуде Окружног суда у Бањој Луци број: 77 0 К 030840 12 Кж од 11.09.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 8.4.2013. године, донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости одбија се као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број: 77 0 К 030840 12 Кж од 11.09.2012. године жалба браниоца оптуженог Д.Х. је одбијена као неоснована и пресуда Основног суда у Приједору број: 77 0 К 030840 11 К 2 од 09.03.2012. године потврђена.

Против тих пресуда бранилац осуђеног поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се Захтјев уважи на начин да се оспорене одлуке укину или преиначе.

У одговору на Захтјев замјеник главног републичког тужиоца је оспорио основаност Захтјева сматрајући да је разлоге о чињеницама које су одлучне за постојање предметног кривичног дјела, као и кривице оптуженог, суд дао кроз образложење својих одлука, па обзиром да није повријеђен Кривични закон на штету осуђеног предлаже да се Захтјев одбије у смислу члана 355. ЗКП РС.

Приликом одлучивања о Захтјеву овај суд се, у смислу одредби члана 354. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12 од 11. јуна 2012. године - у даљем тексту: ЗКП

РС), ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позива подносилац, те је одлучено као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Према образложењу Захтјева повреда Кривичног закона у овом случају је почињена на начин што је суд погрешно и непотпуно утврдио одлучне чињенице и на тако погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање погрешно примјенио Кривични закон на штету осуђеног када га је огласио кривим за кривично дјело избегавања давања издржавања из члана 210. став 1. Кривичног закона Републике Српске. При томе се наглашава да је тако утврђено чињенично стање резултат погрешне оцјене доказа, те развија теза да осуђени није починио кривично дјело, односно да чињенична основа не садржи све чињенице и околности које чине битна законска обиљежја дјела. Код таквог мањкавог чињеничног стања, по ставу Захтјева, суд је требао оспорене одлуке укинути или преинчити.

На наведеним аргументима Захјева не може се, по оцјени овог суда, темељити тврдња да је у поступку доношења правоснажне пресуде повријеђен Кривични закон на штету осуђеног.

Наиме, повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог правног лијека против правоснажне пресуде, у смислу одредби члана 350. ЗКП РС, подразумијева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу требало донијети другачију одлуку. Искључена је могућност побијања правоснажне одлуке овим ванредним правним средством по основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а повреда Кривичног закона, као законски основ за овај правни лијек, се не може успоставити на тези о мањкавој чињеничној подлози пресуде.

Како из образложења Захтјева произилази да се Захтјевом, на темељу властите оцјене доказа, првенствено доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде у погледу одлучних чињеница, а слиједом тога се на темељу таквих недостатака правоснажне пресуде изводи тврдња о погрешној примјени Кривичног закона, нема мјеста овом основу побијања правоснажне пресуде, јер нужна претпоставка за позивање на повреду Кривичног закона је, како је већ напријед наглашено, респецтовање чињеничне основе на коју је закон примјењен као потпуне и правилне.

Из изнијетих разлога овај суд налази да је неоснован поднесени Захтјев за заштиту законитости јер повреде Кривичног закона на које се позива подносилац Захтјева нису почињене, ради чега је у смислу одредби члана 355. ЗКП РС захтјев као неоснован одбијен.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић